

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

PRELIMINÄR VERSION
2006/2060(INI)

3.4.2006

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om den tematiska strategin för luftförorening
(2006/2060(INI))

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Föredragande: Dorette Corbey

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	8

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den tematiska strategin för luftförorening (2006/2060(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av meddelandet från kommissionen till rådet och Europaparlamentet om den tematiska strategin för luftförorening (KOM(2005)0446),
 - med beaktande av gemenskapens sjätte miljöhandlingsprogram,¹
 - med beaktande av Lissabonstrategin (slutsatserna från Europeiska rådets möte i Barcelona den 15–16 mars 2002),
 - med beaktande av kommissionens meddelande Ren luft i Europa; CAFE-programmet: Mot en temainriktad strategi för luftkvalitet (KOM(2001)0245),
 - med beaktande av konsekvensbedömningen av den tematiska strategin för luftförorening och av direktivet om luftkvalitet och renare luft i Europa (SEK(2005)1133),
 - med beaktande av rapporten *Health aspects of air pollution – results from the WHO project "Systematic Review of Health Aspects of Air Pollution in Europe"*,²
 - med beaktande av informationsdokumentet om politiken från Institutet för europeisk miljöpolitik (IEEP),³
 - med beaktande av direktiv 96/62/EG⁴ och dess särdirektiv och av kommissionens förslag till nytt direktiv om luftkvalitet och renare luft i Europa (KOM(2005)0447),
 - med beaktande av direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar (IPPC-direktivet),⁵
 - med beaktande av slutsatserna från mötet i Europeiska unionens råd (miljö) den 9 mars 2006,
 - med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
 - med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för regional utveckling (A6-.../2006), och av följande skäl:
- A. Luftföroreningar är en stor dödsorsak och sjukdomsfaktor i EU som leder till att den förväntade livslängden kortas med i genomsnitt åtta månader per individ. Barn, äldre och personer som lider av andnings- och hjärt-kärlsjukdomar, liksom människor som bor i

¹ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

² <http://www.euro.who.int/document/E83080.pdf>

³ http://www.europarl.eu.int/comparl/envi/default_en.htm

⁴ EGT L 296, 21.11.1996, s. 55.

⁵ EGT L 257, 10.10.1996, s. 26.

kraftigt exponerade områden, som tätorter (städer) och nära huvudvägar, utsätts för ett särskilt hälsohot.

- B. Fina partiklar (PM_{2,5}) och marknära ozon är de luftföroreningar som orsakar flest hälsoproblem.
- C. Omkring 55 procent av ekosystemen i EU är skadade av luftföroreningar.
- D. Luftföroreningar förekommer i alla medlemsstater och är ett gränsöverskridande problem eftersom partiklar och andra föroreningar färdas många hundra kilometer, vilket kräver en lösning på EU-nivå.
- E. Enligt artikel 7 i sjätte miljöhandlingsprogrammet är ett av programmets mål att uppnå ”en sådan luftkvalitet som inte leder till betydande negativa konsekvenser och risker för människors hälsa eller miljön”.
- F. I sin konsekvensbedömning har kommissionen redogjort för tre scenarier (A, B och C) som återspeglar olika ambitionsnivåer och ett scenario för en största tekniskt genomförbara minskning.
- G. Konsekvensbedömningen visar att flertalet EU-medborgare föredrar en EU-politik för förbättrad luftkvalitet med en ambitionsnivå som liknar scenario C. I strategin har kommissionen dock valt en lägre ambitionsnivå, vilken kan betecknas som A+.
- H. Kostnaderna för att minska luftföroreningsnivåerna är i alla scenarier lägre än de ekonomiska vinsterna. Inget av scenarierna undergräver EU:s övergripande konkurrensläge, och ett ambitiöst scenario leder till att sysselsättning skapas.
- I. Den lönsamhetsanalys som beskrivs i konsekvensbedömningen är tillförlitlig och balanserad, vilket bekräftas av Institutet för europeisk miljöpolitik (IEEP) informationsdokument. Uppskattningarna av de vinster som strategins genomförande kommer att medföra är dock tämligen försiktiga, eftersom uppskattningarna av hälsovinsterna är försiktiga och miljövinster inte har tagits med. På kostnadssidan har potentialen för mycket kostnadseffektiva åtgärder i sjöfartssektorn inte tagits med.
- J. Konsekvensbedömningen visar att det optimala scenariot – där marginalkostnaderna är lika stora som marginalvinsterna – ligger någonstans mellan scenarierna B och C.
- K. CAFE-arbetsgruppen för partiklar har framhållit att PM_{2,5} är förenade med hälsorisker i koncentrationer under 10 µg/m³ och att ett gränsvärde inte bör överstiga 20 µg/m³.
- L. Som IEEP har påpekat innebär det PM_{2,5}-värde på 25 µg/m³ som kommissionen föreslår inte strängare partikelkrav för medlemsstaterna, utan snarare mildras skyldigheterna genom att undantag medges.
- M. En förbättrad luftkvalitet gagnar samhället som helhet, men det är bestämda sektorer som ådrar sig kostnaderna. Det är därför nödvändigt att finna sätt att bära dessa kostnader när tillämpningen av principen om att förorenaren skall betala leder till oacceptabla kostnader för en bestämd sektor.

- N. Bestämmelserna för den inre marknaden gör det ibland svårare att nå miljömål och gränsvärden i EU.
- O. Många medlemsstater klarar inte gränsvärdena enligt den gällande lagstiftningen om luftkvalitet – flest problem förekommer i Nederländerna, Belgien, Tyskland, Norditalien, Polen och i storstäder. De åtgärder som har antagits hittills och som är riktade mot föroreningskällorna är otillräckliga för att gränsvärdena skall uppnås.
- P. Det behövs en strategi som innehåller ambitiösa mål som omvandlas till ambitiösa gränsvärden för föroreningar, i kombination med åtgärder som inriktas på föroreningskällorna, för att göra det möjligt för medlemsstaterna att uppfylla luftkvalitetsnormerna, samtidigt som de medlemsstater som har vidtagit alla genomförbara åtgärder men som ändå har svårt att klara gränsvärdena ges extra tid.

Att välja rätt ambitionsnivå för att angripa luftföroreningar

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens tematiska strategi för luftförorening, i vilken det betonas att luftföroreningar är ett allvarligt hälso- och miljöproblem.
2. Europaparlamentet efterlyser en strategi med mer ambitiösa minskningsmål som motsvarar scenario C för flyktiga organiska föreningar (VOC), PM_{2,5} och kväveoxider (NO_x), eftersom detta skulle leda till större hälso- och sysselsättningsvinster samtidigt som en bra avvägning behövs mellan kostnader och vinster. Parlamentet efterlyser minskningar enligt tabellen nedan:

	2020, gällande lagstiftning	2020, TSLF ¹	2020, Europaparlamentets mål och motsvarande scenario
SO ₂	68 %	82 %	82 % (B)
NO _x	49 %	60 %	65 % (C)
VOC	45 %	51 %	55 % (C)
NH ₃	4 %	27 %	27 % (A+)
PM _{2,5}	45 %	59 %	61 % (C)
Totala kostnader		7,1 extra	+/- 11 extra

3. Europaparlamentet förordar att ett årligt gränsvärde för grövre partiklar (PM₁₀) på 30 µg/m³ införs 2010 och stöder kommissionens förslag om att införa ett koncentrationstak för PM_{2,5}, eftersom PM_{2,5}-delen inom PM₁₀ är den mest skadliga för

¹ Tematisk strategi för luftförorening.

hälsan. Parlamentet begär att ett årligt gränsvärde för PM_{2,5} på 20 µg/m³ införs 2010. Parlamentet håller med om att det bör vara möjligt för de medlemsstater som kan visa att de har vidtagit alla genomförbara åtgärder att beviljas mer tid för att nå gränsvärdet.

4. Europaparlamentet stöder kommissionens förslag om att införa ett mål om att minska exponeringen för PM_{2,5} med 20 procent till 2020 jämfört med indextalet för den genomsnittliga exponeringen 2010. Parlamentet begär dock att detta procenttal sänks för de medlemsstater som redan har uppnått låga exponeringsnivåer.
5. Europaparlamentet begär att smogvarningar vid höga smognivåer införs och att människor uppmuntras att inte använda öppna eldstäder och att minska bilanvändningen dessa dagar.

Sektorbaserade åtgärder

6. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att snarast möjligt vidta de nödvändiga åtgärderna för att minska utsläppen i de olika sektorer som bidrar till luftföroreningen.
7. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta åtgärder för att minska utsläppen från sjöfartssektorn, bland annat att införa elförsörjning på kajerna samt ekonomiska incitament som leder till mer miljövänliga motorer (till exempel lägre hamnavgifter för miljövänliga fartyg). Parlamentet uppmanar kommissionen att föreslå samordnade insatser för att garantera lika villkor, att se över normerna för fartygsbränsle och att insistera på insatser inom Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Parlamentet är övertygat om att det behövs en bättre balans mellan kostnaderna för att minska fartygsutsläppen respektive de landbaserade utsläppen.
8. Europaparlamentet framhåller att samtidigt som jordbruket är en av de största källorna till luftföroreningar har sektorn få skyldigheter att minska utsläppen. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bekämpa luftföroreningar som står i samband med boskapsuppfödning, användning av gödselmedel samt uppvärmningsutrustning i växthus och att använda jordbruksstödet till att angripa ammoniakproblemet. Parlamentet efterlyser en uppdatering av minskningsmålen för ammoniak inom ramen för översynen av den gemensamma jordbrukspolitiken. Parlamentet uppmanar kommissionen att låta direktivet om samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa luftföroreningar (IPPC-direktivet) omfatta även intensivt jordbruk.
9. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt föreslå åtgärder för att minska utsläppen från industrikällor, inklusive en revidering av IPPC-direktivet, som effektivare bör främja innovation och även omfatta småskaliga förbränningsanläggningar med lägre effekt än 50 MWh.
10. Europaparlamentet ber kommissionen att snarast möjligt föreslå åtgärder för att minska utsläppen från hushållskällor, inklusive normer för uppvärmningsutrustning. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att lägga fram åtgärder och program för att minska utsläppen från hushållskällor, såsom eldstäder.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att snarast möjligt föreslå Euro VI-normer

för tunga fordon och att ange vilka Euro VII-normerna sannolikt blir i syfte att göra det möjligt för medlemsstaterna att nå luftkvalitetsmålen. Parlamentet uppmanar kommissionen att omedelbart formulera ambitiösa Euro 6-normer för personbilar. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att vidta de nödvändiga åtgärderna för att få bort äldre förorenande fordon eller – där så är lämpligt – ge incitament till efteranpassning.

12. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se över de lokala transportsystemen och att finna lösningar som minimerar användningen av bilar i innerstäderna. Parlamentet är övertygat om att miljözoner som håller de mer förorenande bilarna borta från innerstäderna ger ett starkt incitament att modernisera bilparken. Parlamentet betonar att de lokala myndigheterna kan ge ett starkt incitament till innovation genom att köpa in miljövänliga bilar (EEV, Euro 6 och Euro VI) till den offentliga och halvoffentliga bilparken.
13. När det gäller att angripa luftföroreningar uppmanar Europaparlamentet kommissionen att föreslå åtgärder som – i enlighet med artikel 95.3 i EG-fördraget – garanterar en hög miljöskyddsnivå. Parlamentet uppmanar kommissionen att medge undantag från bestämmelserna för den inre marknaden för de medlemsstater som vill vidta åtgärder som går längre än EU:s gällande normer. Parlamentet är övertygat om att de medlemsstater som tillämpar strängare normer ger ett viktigt incitament till innovation.

Bättre lagstiftning

14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att med parlamentet träffa ett interinstitutionellt avtal i vilket de tre institutionerna uttrycker sitt ställningstagande för minskningsmålen och alla de åtgärder på gemenskapsnivå som anges i punkterna 8–13 ovan. Parlamentet är övertygat om att ett sådant avtal skulle bidra till ökad ansvarighet och därför till ”bättre lagstiftning”.

o

o o

15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen och till medlemsstaternas regeringar och parlament.

MOTIVERING

Ren luft är avgörande för människors hälsa. Luftföroreningar orsakar avsevärda hälsoskador. I EU går 3,6 miljoner levnadsår förlorade till följd av luftföroreningar, eller med andra ord dör 360 000 personer 10 år för tidigt. Förutom att människor dör orsakar förorenad luft även stort lidande genom sjukdom eller försämrad lungfunktion. Hälsoproblemen drabbar inte alla på samma sätt: barn, äldre, personer som redan lider av en lungsjukdom och människor som bor i tätorter eller nära huvudleder drabbas värst. Även den naturliga miljön skadas av luftföroreningar. Omkring 55 procent av ekosystemen i EU uppskattas vara påverkade av förorenad luft. Försurning av skogar, eutrofiering och förlust av biologisk mångfald är konsekvenserna. Problemen orsakas främst av kväveoxider, svaveldioxid, ammoniak och ozon. Även byggnader skadas av luftföroreningar.

Luftföroreningar är ett gränsöverskridande problem. Föroreningar kan färdas hundratals, till och med tusentals, kilometer. Ett land som Förenade kungariket har avsevärda utsläpp men berörs själv förhållandevis lite av dem. Ofta rådande västvindar betyder dock att andra medlemsstater i betydande grad berörs av dessa utsläpp. Nederländerna importerar stora mängder förorenad luft från Belgien, Tyskland och Förenade kungariket, men landet exporterar tre gånger så mycket som det importerar. De skandinaviska länderna importerar förhållandevis stora mängder förorenad luft.

Befintlig politik

Delvis tack vare EU:s lagstiftning har luftkvaliteten redan förbättrats betydligt under de senaste 30 åren. Luftkvalitetsnormer har fastställts med kraftigt sjunkande utsläpp av många föroreningar som följd. EG-direktiv är i kraft genom vilka utsläppen angrips vid källan, till exempel stora förbränningsanläggningar, bilar och tunga transportfordon. Efterlevnaden av luftkvalitetsnormerna har dock inte varit en odelad framgång, och i synnerhet är problemen fortfarande avsevärda i storstadsregionerna. En analys av Europeiska miljöbyrån visar att mer än 50 procent av de människor som bor i städerna i EU exponeras för koncentrationer som överskrider de dagliga gränsvärdena mer än 35 gånger per år (*State and Outlook 2005*, s. 268). Och det finns fler dåliga nyheter: tyvärr är inte ens de nuvarande reglerna tillräckligt långtgående för att problemet skall lösas och för att det mål som anges i sjätte miljöhandlingsprogrammet skall nås, dvs. att uppnå *"en sådan luftkvalitet som inte leder till betydande negativa konsekvenser och risker för människors hälsa eller miljön"*. Det behövs därför en övertygande strategi: en strategi som innebär att hälsan sätts främst och som även ger lösningar på problemet med bristerna i den nuvarande politiken och på problemen med efterlevnaden av lagstiftningen.

Den tematiska strategin

Den tematiska strategin grundar sig på en omfattande konsekvensbedömning. Utgångspunkten för strategin var tre scenarier (A, B och C) och en största tekniskt genomförbar minskning. Följande anmärkningar kan göras med avseende på konsekvensbedömningen:

* Alla scenarierna, inklusive den största tekniskt genomförbara minskningen, är

kostnadseffektiva, dvs. vinsterna, uttryckt i hälsovinster, är större än kostnaderna.

* Alla scenarierna är mer eller mindre neutrala sett till sina konsekvenser för sysselsättningen och konkurrenskraften. I fråga om scenario C bör det dock framhållas att sysselsättningen skulle öka i alla sektorer utom i jordbrukssektorn. Det avsevärda antalet förlorade arbetstillfällen i jordbrukssektorn (73 000) skulle till stor del vägas upp av öknings i andra sektorer.

* Enligt somliga underskattas kostnaderna för att genomföra de olika scenarierna. I synnerhet bilindustrin hävdar att den i själva verket skulle ådra sig högre kostnader. Å andra sidan kan kostnaderna för minskningar av landbaserade utsläpp sjunka om även sjöfartssektorn minskar sina utsläpp (ej medtagna i kostnadsberäkningen). Dessutom kan kostnaderna sjunka ytterligare med tanke på att ingen hänsyn naturligtvis ännu har tagits till de åtgärder som måste genomföras för att uppfylla skyldigheterna efter Kyoto (som ännu inte har fastlagts).

* Uppskattningarna av vinsterna är försiktiga, eftersom man i beräkningarna endast tar hänsyn till hälsan och dessutom värderar ett människoliv mycket lägre än i de beräkningar som används i Förenta staterna. I beräkningarna tas ingen hänsyn till miljövinster och vinsterna i form av minskade skador på jordbruksgrödor (som uppskattas till 0,3 miljarder euro per år) och minskade skador på byggnader. Förhållandet mellan kostnader och vinster är därför i verkligheten avsevärt mer fördelaktigt.

* Marginalkostnaderna och marginalvinsterna är naturligtvis viktiga. I konsekvensbedömningen beräknas det optimala scenariot ligga någonstans mellan B och C, på grundval av vad som är en försiktig uppskattning av hälsovinster.

* Institutet för europeisk miljöpolitik (IEEP) har utvärderat konsekvensbedömningen och kommit fram till att siffrorna och uppskattningarna är tillförlitliga.

Överväganden

Den ambitionsnivå som kommissionen har valt ligger mellan scenarierna A och B. Totalkostnaderna för detta scenario A+ belöper sig till 7,1 miljarder euro. Vinsterna uppgår till 42 miljarder euro. Det valda scenariot skulle inte innebära någon sysselsättningsminskning eller få några negativa konsekvenser för EU:s konkurrensläge i världen.

Efter samråd om konsekvensbedömningen och efter att ha tagit del av hälsoexperternas rekommendationer anser föredraganden att den valda ambitionsnivån bör vara högre. Den tematiska strategin för luftförorening inriktas alltför snävt på kostnaderna och alltför lite på hälsovinster och de möjligheter som ett mer ambitiöst tillvägagångssätt skulle kunna erbjuda. Mot bakgrund av Lissabonstrategin och EU:s strävan att bli världens mest konkurrenskraftiga ekonomi bör de tillämpade luftkvalitetsnormerna vara åtminstone likvärdiga med dem i Förenta staterna. För koncentrationer av fina partiklar (PM_{2,5}) tillämpas i Förenta staterna ett gränsvärde på 15 mg, även om det bör framhållas att normen i Förenta staterna grundar sig på resultaten av mätningar som har gjorts under en treårsperiod och att mätningarna inte alltid inriktas på de verkliga problemområdena.

Om ett mer ambitiöst scenario väljs och EU tydligt tar ställning för hälsan kommer det att ge många möjligheter att skapa nya arbetstillfällen, vilket framgår av konsekvensbedömningen. Luftkvaliteten är ett problem i alla världens städer. Den teknik och de innovationer som utvecklas i EU skulle kunna tillämpas i andra delar av världen.

Strategin måste vara ambitiös men även ta hänsyn till kraven på genomförande

Föredraganden skulle snabbt vilja se bättre resultat i kampen mot luftföroreningar. Scenario C har därför valts för PM_{2,5}, flyktiga organiska föreningar (VOC) och kväveoxider (NO_x). I fråga om ammoniak föredrar föredraganden scenario A+ och i fråga om SO₂ scenario B. Föredragandens förslag skulle kosta omkring 11 miljarder euro per år, dvs. mer än de 7,1 miljarder euro som kommissionen föreslår. Följande argument kan anges för att välja scenario C–:

* Större hälsovinster än i fråga om scenario A+, eftersom det är PM_{2,5}, VOC och NO_x som är skadligast för hälsan.

* Scenario C– är fullständigt kostnadseffektivt, men totalkostnaderna, 11 miljarder euro per år, är väsentligt lägre än för scenario C (14,9 miljarder euro).

* Scenario C är fördelaktigt när det gäller sysselsättningstillväxt och innovationspotential och kommer att leda till mer än 40 000 nya arbetstillfällen, eftersom förlusten av arbetstillfällen i jordbrukssektorn kommer att bli begränsad och många nya arbetstillfällen kommer att skapas i andra sektorer.

I fråga om ammoniak har föredraganden – i likhet med kommissionen – valt scenario A+ och i fråga om SO₂ scenario B, av följande skäl:

* Den kostnadsökning som scenario C innebär är mycket stor i fråga om ammoniak.

* Ingen hänsyn har ännu tagits till reformen av jordbrukspolitiken, vars konsekvenser ännu så länge är oklara. Föredraganden begär därför en översyn och ett mer ambitiöst tillvägagångssätt för att angripa ammoniak när reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken börjar ta form.

* Ammoniak bidrar föga till bildandet av sekundära fina partiklar, och totalkostnaderna för att angripa primära och sekundära fina partiklar på grundval av ambitionsnivå C och ammoniak på grundval av A+ är ungefär lika höga som om scenario C valdes även för ammoniak.

* Scenario B är godtagbart för SO₂, eftersom scenario C skulle medföra förhållandevis få ytterligare hälsovinster.

Föredraganden är naturligtvis medveten om att de här uppställda målen är ambitiösa och inte kommer att bli lätta att nå. Det finns medlemsstater som har svårt att uppfylla redan de nuvarande målen. Föredraganden förordar därför ett tillfälligt undantag för de medlemsstater som kan visa att de har vidtagit alla möjliga åtgärder för att klara gränsvärdena enligt denna tematiska strategi men som likväl inte kan motsvara dessa normer. Detta kommer även att ge incitament till tidig och fullständig efterlevnad av gränsvärdena. Att det fortfarande saknas

lämpliga åtgärder på EU-nivå inriktade på källorna är naturligtvis ett hinder för de medlemsstater som måste uppfylla dessa mål. Kommissionen har därför en skyldighet att utan dröjsmål lägga fram lämpliga åtgärder inriktade på källorna, och rådet och parlamentet har en skyldighet att utan dröjsmål anta sådana åtgärder. Varje dröjsmål med att göra detta skulle betyda dröjsmål med att ge medborgarnas hälsa och miljön ett tillräckligt skydd.

Föredraganden är även medveten om att samhället inte delar kostnaderna på samma sätt som vinsterna. I allt väsentligt måste principen om att förorenaren skall betala tillämpas. I de flesta fall kan producenterna överföra de högre kostnaderna på konsumenterna. I några fall är detta dock svårare, eftersom konkurrenterna i länder utanför EU inte nödvändigtvis ådrar sig samma kostnader. Föredraganden uppmanar därför kommissionen att överväga möjligheterna att ge finansiering i de fall då kostnaderna inte kan överföras på konsumenterna och då kostnaderna för förorenarna är oacceptabla. I anslutning till detta vill föredraganden påpeka att strukturfonderna och Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket erbjuder möjligheter att ge stöd. Medlemsstaterna kan använda dessa medfinansieringsåtgärder (till exempel luftreningsutrustning i boskapssektorn). Dessutom kan medlemsstaterna på vissa villkor bevilja företagen statligt stöd.

Åtgärder

Det behövs många åtgärder i olika sektorer för att de mål som uppställs i denna strategi skall nås. Kommissionen har en roll att spela i detta (bland annat när det gäller åtgärder inriktade på källorna i transportsektorn, små förbränningsanläggningar och uppvärmningssystem), liksom medlemsstaterna (bland annat när det gäller luftreningsutrustning i jordbrukssektorn och sjöfart) och de decentraliserade myndigheterna (när det gäller mobilitetsplaner, problemområden och smogvarningar).

Slutligen: bättre lagstiftning och bättre lagstiftningsarbete

Europeiska unionen arbetar med rätta hårt för att garantera *”bättre lagstiftning”* med tanke på att det finns åtskilligt utrymme för förbättringar i lagstiftningsarbetet. Den tematiska strategin och det åtföljande direktivet om luftkvalitet är exempel på *”bättre lagstiftning”*. Föredraganden har lyssnat på åsikterna hos företrädare för nationella och lokala myndigheter, företag och icke-statliga organisationer. Vad som framkom i många av diskussionerna var en viss irritation över hur lagstiftning antas inom EU. Framför allt framförs gång på gång klagomål över underlåtenheten att förverkliga lämplig lagstiftning och över osäkerheten på medellång sikt. Denna osäkerhet har inte undanröjts genom förteckningen över möjliga åtgärder i strategin. Det skulle underlätta kommunikationen med medborgarna, företagen och myndigheterna på lägre nivå (som skall genomföra många av åtgärderna) om det stod klart vilken ambitionsnivå kommissionen, rådet och parlamentet tänker välja med avseende på luftkvaliteten och vilka åtgärder inriktade på källorna som kan väntas, och när. Föredraganden förordar därför ett interinstitutionellt avtal i vilket kommissionen, rådet och parlamentet fastlägger skyldigheter och åtaganden. Ett sådant avtal skulle bidra till *”bättre lagstiftningsarbete”* och främja den demokratiska processen.